

תת"ע 4719/09/20 - נאיף והבי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4719-09-20 מדינת ישראל נ' והבי
תיק חיצוני: 14216408113

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	נאיף והבי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 26.4.21 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגת רכב עליו נמסרה הודעת אי שימוש, ונגזרו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 1,800 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים, פסילה לתקופה של 2 חודשים על תנאי למשך 2 שנים.
3. ב"כ המבקש טען כי למבקש נודע לראשונה אודות גזר הדין ביום 29.4.21, בסוף חופשת חג דתי של העדה הדרוזית. טען כי הדיון התקיים ביום השני לחג וזאת הסיבה שהמבקש שכח את מועד הדיון. טען כי בדיון הקודם נכח המבקש וביקש דחיה על מנת לצלם את חומר הראיות ולהסדיר את הייצוג. טען כי בית המשפט נענה לבקשת הדחייה וכי המבקש קיבל לידו פרוטוקול שאבד לו. טען כי למבקש יש סיכוי טוב להוכיח שהודעת אי השימוש שנמסרה לו אינה תקינה ואינה בגין ליקוי בטיחותי וכי הליקוי תוקן בהזדמנות הראשונה לאחר שהיית המבקש בבידוד בעקבות נגיף הקורונה. לאור האמור ועל מנת למנוע עיוות דין ביקש ליתן למבקש יומו בבית המשפט.
4. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה. טען כי המבקש נכח בדיון ביום 7.12.20 וביקש דחיה לצרכי מו"מ, צילום החומר וריפוי הפגם, ומכאן שהמבקש מודה כי היה קיים הפגם שעליו היה לרפא. טען כי היה על המבקש לבקש דחיית מועד הדיון ברגע שנודע לו האילוף שבגיניו אינו יכול להתייצב. טען כי הבקשה הוגשה בשיהוי, כ-3 ימים טרם המועד האחרון להגשתה לפי סעיף 130(ח) לחוק סדר דין הפלילי, וזאת על אף שהחג הסתיים זמן רב טרם הגשת הבקשה. טען כי לא הוגש תצהיר מטעם המבקש ומטעם זה בלבד יש לדחות הבקשה. אשר לטענת המבקש כי שכח את מועד הדיון עקב החג, טען כי טעות אנוש או שכחה אינם מהווים סיבה מוצדקת לביטול פסק דין והפנה לפסיקה.

עמוד 1

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.

6. הדיון נדחה לבקשת המבקש ובנוכחותו בדיון שהתקיים ביום 7.12.20, והמבקש הוזהר בדבר חובת התייצבותו ותוצאות אי התייצבותו לדיון. מכאן, שהמבקש ידע אודות מועד הדיון.

ביחס לטענת המבקש כי שכח את מועד הדיון עקב החג וכי פרוטוקול הדיון אבד לו, הלכה פסוקה היא כי טעות אנוש או שכחה אינם מהווים סיבה מוצדקת לביטול פסק דין (ראו לעניין זה רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793).

7. מעבר לכך, המבקש לא צירף תצהיר לבקשתו ולא הציג טענות הגנה של ממש. יצוין כי בדיון ביום 7.12.20 ביקש הנאשם לדחות הדיון, בין היתר, לצורך ריפוי הפגם, ומכאן שהמבקש הודה כי היה קיים ליקוי שעליו היה לתקן עוד יצוין כי העונשים שנגזרו על המבקש אינם חורגים ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין.

8. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

9. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

10. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ו' תמוז תשפ"א, 16 יוני 2021, בהעדר הצדדים.